ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σήμερα Πέμπτη 14 Μαΐου το πρωί έφυγε από τη ζωή ο σύντροφος, αδερφός και φίλος μας **Γιάννης Βογιατζής.** Τους τελευταίους μήνες διαγνώστηκε με καρκίνο στον εγκέφαλο σε τελικό στάδιο, και δεν κατάφερε να τον νικήσει.

Αύριο, Παρασκευή 15/5, θα γίνει η αποτέφρωση της σορού του στην Χαλκίδα ενώ την Κυριακή θα μαζευτούν σε κλειστό κύκλο σύντροφοι και φίλοι για να τον αποχαιρετήσουν. Όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, θα οργανώσουμε ένα ανοιχτό πολιτικό μνημόσυνο για να τον τιμήσουμε όπως του πρέπει.

Ο Γιάννης γεννήθηκε το 1960. Ήδη από τα μαθητικά του χρόνια ξεκινάει να δουλεύει ως εργάτης σε οικοδομές, ενώ πολιτικοποιείται και εντάσσεται στο ΠΑΣΟΚ, που τότε προσέλκυε λαϊκά και εργατικά στρώματα που αγωνιζόταν για την κοινωνική αλλαγή. Το ’79 περνάει στην Πάτρα στο ΤΕΙ Δομικών Έργων και κατ’ ευθείαν ενεργοποιείται στο κίνημα καταλήψεων ενάντια στο νόμο 815. Στα πλαίσια αυτού του αγώνα διαγράφεται από το ΠΑΣΟΚ για τις ανατρεπτικές ιδέες του. Από την εποχή των σπουδών του διατήρησε καλές φιλίες μέχρι σήμερα.

Από το ’85 ξεκινάνε τα προβλήματα στην υγεία του. Μετά την επιστροφή του από την Πάτρα και το φανταρικό εργάζεται ως αποθηκάριος. Γενικά λόγω των προβλημάτων υγείας του περνάει μεγάλο χρόνο στην ανεργία.

Το ’89 εντάσσεται στο Ξεκίνημα στο οποίο θα παραμείνει ενεργός μέχρι τις τελευταίες μέρες του.

Θα δουλέψει ως συμβασιούχος στην αποκομιδή του Δήμου Θεσσαλονίκης με αλλεπάλληλες συμβάσεις για όσο του επιτρέψει η υγεία του. Φέτος είχε κάνει τα χαρτιά του για την συνταξιοδότηση, που την έγκριση της δυστυχώς δεν πρόλαβε να χαρεί…

Και παρά τα μεγάλα προβλήματα υγείας και οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζε δεν έχασε ποτέ τη διάθεση για χιούμορ και το ηθικό του.

Δεν έχανε σχεδόν ποτέ πορεία ή κινηματικό γεγονός. Ήταν ενεργός στην Ανοιχτή Συνέλευση Πολιτών Καλαμαριάς (όπου διέμενε), συμμετέχοντας στην διοργάνωση των αγορών χωρίς μεσάζοντες και άλλων εκδηλώσεων.

Ακόμα και την τελευταία περίοδο, που ήταν αναγκασμένος να κινείται με πατερίτσες, δεν έχανε σχεδόν ποτέ συνελεύσεις, εκδηλώσεις και άλλες δράσεις του ευρύτερου χώρου της ανατρεπτικής Αριστεράς.

Μας είναι πολύ δύσκολο να θυμηθούμε κάποια διαδικασία ή κινητοποίηση στην οποία δεν ήταν παρών ο Γιάννης. Πάντα εκεί, εκφράζοντας την γνώμη ή τη διαφωνία του, έδινε την μάχη για το χτίσιμο του «Ξ», καθώς πίστευε πως η κοινωνική ανατροπή για να επιτευχθεί χρειάζεται το χτίσιμο ενός μαζικού επαναστατικού φορέα. Παρέμεινε στον αγώνα όλα αυτά τα χρόνια, μέσα από ήττες και από νίκες, ακόμα και τα «μαύρα» για την Αριστερά χρόνια της δεκαετίας του ’90, ως ένας ανιδιοτελής αγωνιστής.

Ο Γιάννης δεν ήταν άνθρωπος που μετρούσε τα λόγια του. Αψύς και ειλικρινής, έλεγε πάντα αυτό που σκεφτόταν δυνατά. Στις συναντήσεις και τις συνελεύσεις ήθελε πάντα να «ξύνει» αυτά που λέγονται για να βρίσκει λεπτομέρειες που τον ενδιέφεραν. Ήθελε να λέει κάτι που δεν έχουν πει οι άλλοι, για τις πτυχές των γεγονότων που ήταν κατά τη γνώμη του σημαντικές. Και παρόλο που η άρνηση του να είναι διπλωματικός δημιουργούσε κατά καιρούς εντάσεις, όσοι τον γνώρισαν καλά ξέρουν ότι δεν έκρυβαν κακία τα σχόλια του.

Μανιώδης αρχειοθέτης, πριν περάσουμε στην εποχή του ηλεκτρονικού τύπου διατηρούσε στα γραφεία μας ένα τεράστιο αρχείο για κάθε πιθανό θέμα.

Τα τελευταία χρόνια, είχε αναπτύξει κοντινή φιλική σχέση με τον σύντροφο Ged Travers που έζησε για κάποια περίοδο στην Ελλάδα. Ο θάνατος του Ged, επίσης από καρκίνο, κόστισε πολύ στον Γιάννη.

***

Σύντροφε μας Γιάννη, καλό ταξίδι. Εμείς εδώ θα συνεχίσουμε τον κοινό μας αγώνα, για το χτίσιμο μιας πιο δίκαιης και ανθρώπινης κοινωνίας, μιας κοινωνίας σοσιαλιστικής, μιας κοινωνίας που από κοινού οραματιστήκαμε.